Írta: Budapesti II. és III. Kerületi Ügyészség
2010. augusztus 12. csütörtök, 00:00

S a j t ó k ö z l e m é n y

A Budapesti II. és III. Kerületi Ügyészség (Dr. Kenyeres Attila kerületi vezető ügyész), B. II. 5251/2009/13-I. számú Vádiratában vádat emelt Éliás Ádám, a VÉSZ és a GYŐZ Mozgalom elnöke ellen, a bankszektorral szembeni kényszerítés miatt.

A Vádirat kiadására nem egészen egy évvel a GYŐZ Mozgalom (Gyorsreagálású Önvédelmi Zónák) ultimátuma után került sor, amely ultimátumban a Mozgalom a bankokat kilakoltatási moratóriumra szólította fel a bankok egyoldalú, nagymértékű törlesztésemelése, vagy más vis maior ok miatt fizetésképtelenné vált adósok egyetlen otthonként funkcionáló lakóingatlanára vonatkozóan.

A Vádirat az ultimátumban szereplő követelés morális, szociális indítékaival, a fenyegető társadalmi méretű katasztrófával, elhárításának szándékával egyáltalán nem foglalkozik, kizárólag a bankszektor érdekeit tartja szem előtt, össztársadalmi érdeksérelemnek minősítve a címzett bankok ellen kilátásba helyezett lépéseket, amelyek „nyomán esetleg kialakuló bankpánik a teljes hazai pénzügyi közvetítőrendszer, így végső soron a nemzetgazdaság stabilitását is veszélyeztetheti.”.

Dr. Kenyeres Attila kerületi vezető ügyész felfüggesztett börtön büntetést kért Éliás Ádám vádlottra, indítványozta a vádlott pártfogó felügyelet alá helyezését, magatartási szabályként kérte annak előírását, hogy a vádlott a sértettek számára nagy nyilvánosság előtt adjon elégtételt.

A Vádirat tanúként kéri idézni: **Dr. Felcsuti Pétert** (Raiffeisen Bank), **Szekeres Tibort** (AXA Bank),
Thomas Spurnyt
(CIB Bank),
Erdei Tamást
(MKB Bank, Bankszövetség),
Simor Andrást
(Magyar Nemzeti Bank).

Az eljárást a II. és III. Kerületi Bíróságon Dr. Mikó Gergely bíró tanácsa fogja lefolytatni.

A Vádiratra reagálva Éliás Ádám érthetetlennek és értelmezhetetlennek minősítette a vádat. A vád közjogi alapállása olyan, mintha létezne egy „láthatatlan alkotmány", amely sérthetetlenséget és támadhatatlanságot biztosítana a társadalomra támadó, embertelen, szipolyozó bankok számára, akkor is, ha azok uralmuk alá akarják gyűrni a társadalmat, a gazdaságot, sőt magát az államot is. Ahogyan a régi rendszer Alkotmányában – igaz, látható módon – benne volt a Szovjetunióval való örök és megbonthatatlan barátság védelme.
„Miféle jog alapján kellene megtűrnünk a társadalom és gazdaság szövetében ilyen bankokat?"
– teszi fel a kérdést.
„A nemzetgazdaság stabilitása jegyében a vádoló félti a bankszektor sérthetetlenségét, de családok százezreinek egzisztenciális katasztrófáját nem bánja?

Mi a tartalma és iránya annak a „nemzetgazdasági stabilitásnak", amely katasztrófát hoz a társadalom jelentős hányadára, s ezen keresztül alapjaiban rendíti meg az ország szociális stabilitását? A gazdasági-pénzügyi stabilitásnak és a szociális stabilitásnak összhangban kell lennie - ez a korszerű társadalompolitika alapvető követelménye a világ demokratikus jogállamaiban."

A vád a büntetőjog alapján sem áll meg, mivel kényszerítést csak személy ellen, s jelentős érdeksérelmet okozva lehet elkövetni. A kilakoltatási moratóriumot nem személyektől, hanem bankoktól követelte a Mozgalom, nem személyekkel, hanem bankokkal szemben helyezte kilátásba a feketelista közzétételét és további lépéseket. Ami pedig az érdeksérelmet illeti: a kilakoltatási moratóriumot meghirdető bankok semmiféle érdeksérelmet nem jeleztek, éppen ellenkezőleg, dokumentumaikban azt hangsúlyozták, hogy folytatni kívánt üzletpolitikájukkal összhangban van a kilakoltatások minden áron való elkerülése. Ilyenformán a kilakoltatási moratóriumot meg nem hirdető négy bank, a Raiffeisen, a CIB, az AXA és az FHB abszolút kisebbségben maradt a bankszektoron belül.

Az előző és a mostani kormány is meghirdette az árverezési-kilakoltatási moratóriumot, s emiatt semmiféle érdeksérelmet nem jelentettek be a bankok, azok sem, amelyek maguktól nem hirdették meg.

Az utóbbi hónapok politikai-közhatalmi fejleményei teljes mértékben a GYŐZ Mozgalom követeléseivel összhangban alakultak. Ha azonban a Mozgalom 2009. márciusától nem lép

fel, 2009. márciusa és 2010. áprilisa között lezajlódhatott volna az adós családok tömeges kilakoltatása, - az impotens közhatalom bénult statisztálása mellett.

A megújult közhatalom legutóbbi lépései viszont – összhangban lévén a választási ígéretekkel -, reményt adnak arra, hogy békés és végleges rendeződés zárhatja le a hitelválság súlyos társadalmi krízisét.

Budapest, 2010. augusztus 12.

Éliás Ádám elnök